

Zaaknummer 2013-W1136 B

19 juni 2015

De bijzondere kamer van de Klachtencommissie voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland (rechtsoptvolger van de Beoordelings- en Adviescommissie van de kerkelijke rechtspersoon Hulp en Recht), verder ook: de bijzondere kamer, ingesteld op grond van artikel 20 van de nieuwe Procedure Klachtencommissie Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk (hierna: de Procedure), heeft als volgt beslist inzake het bezwaar van:

[naam],
hierna te noemen: klager,
juridisch adviseur: mr. T.W.H.M. Weller.

1. De procedure

Op 17 maart 2015 heeft de Klachtencommissie, hierna: de KLAC, advies uitgebracht inzake de klacht van klager tegen aangeklaagde wijlen [naam].

De KLAC heeft de Bisschop van Roermond geadviseerd de klacht tegen aangeklaagde gegrond te verklaren, voor zover omschreven onder 4.3 eerste alinea van haar advies. De KLAC heeft geadviseerd de klacht voor het overige niet gegrond te verklaren.

Mr. T.W.H.M. Weller heeft bij brief van 31 maart 2015 (ingekomen op 1 april 2015) namens klager een bezwaarschrift ingediend tegen het advies van de KLAC van 17 maart 2015.

[Naam], vicaris-generaal van het Bisdom Roermond heeft bij brief van 20 april 2015 (ingekomen 22 april 2015) namens de kerkelijk gezagsdrager gereageerd op het bezwaarschrift.

Op 29 mei 2015 heeft de behandeling van het bezwaar achter gesloten deuren plaatsgevonden, waarbij de bijzondere kamer was samengesteld uit de onder deze beslissing te noemen leden.

2. De inhoud van het bezwaar

Klager stelt zich op het standpunt dat er algemene beginselen van behoorlijke klachtenbehandeling niet in acht zijn genomen. Daartoe is – kort weergegeven – aangevoerd dat de KLAC in haar advies van 17 maart 2015 ten onrechte tot het oordeel is gekomen dat de gedragingen van aangeklaagde deels – de zwemles – niet vallen onder de definitie van seksueel misbruik, zoals opgenomen in artikel 1.3 van de Procedure. Klager stelt dat het gaat om een feitencomplex dat een voortdurende handeling van misbruik is geweest en waarbij niet alleen het met een zichtbare erectie in een klein zwembroekje op klager afkomen maar ook de zogenaamde zwemles onder het misbruik valt. Het gaat om een seksueel getinte toenadering door aangeklaagde en klager is gedwongen toeschouwer moeten zijn van de erectie van aangeklaagde, welk feitencomplex inclusief de ongewenste ‘zwemles’ valt onder de definitie van seksueel misbruik.

3. De beoordeling

Ingevolge het bepaalde in artikel 20.1 van de Procedure kan tegen een advies van de KLAC door de klager schriftelijk bezwaar worden ingediend indien hij van oordeel is dat een algemeen beginsel van behoorlijke klachtenbehandeling niet in acht is genomen.

De bijzondere kamer overweegt dat de toetsing in een bezwaarprocedure beperkt is tot de vraag of een algemeen beginsel van behoorlijke klachtenbehandeling niet in acht is genomen. De bezwaarmogelijkheid tegen een advies is dus niet bedoeld als een mogelijkheid om in bezwaar dezelfde klacht opnieuw te behandelen. Zij kan evenmin leiden tot een integrale herbeoordeling van de door de behandelend kamer gegeven overwegingen met betrekking tot de feiten en omstandigheden die haar tot het oordeel hebben geleid dat al of niet aannemelijk is dat er seksueel misbruik heeft plaatsgevonden. De door de bijzondere kamer te verrichten toetsing kan dan ook slechts marginaal zijn. Het oordeel over de vraag of bepaalde gedragingen vallen onder de definitie van seksueel misbruik, zoals opgenomen in artikel 1.3 van de Procedure, is evenzeer aan die kamer voorbehouden. De vraag waar het hier derhalve om gaat is of gezegd moet worden dat de behandelend kamer, gelet op het voorhanden zijnde materiaal, in redelijkheid niet tot het oordeel heeft kunnen komen dat de desbetreffende gedraging niet als seksueel misbruik in de zin van artikel 1.3 van de Procedure kan worden aangemerkt.

De bijzondere kamer is van oordeel dat het advies van de KLAC van 17 maart 2015 die toets kan doorstaan. De KLAC heeft in redelijkheid tot het oordeel kunnen komen dat de gedragingen van aangeklaagde, gezien de in de klacht door klager en ter zitting van de commissie vermelde feiten en omstandigheden uiteen vallen in een seksuele handeling, het met een zichtbare erectie in een klein zwembroekje op klager afkomen en een niet seksuele handeling, te weten de 'zwemles'.

De bijzondere kamer komt, gelet op het vorenstaande, tot de slotsom dat geen sprake is van schending van enig beginsel van een behoorlijke klachtenbehandeling.

De bijzondere kamer zal het bezwaar dan ook niet gegrond verklaren.

4. De beslissing

De bijzondere kamer:

- verklaart het bezwaar niet gegrond.

Deze beslissing is gegeven op 19 juni 2015 door mr. T.F.A.M. Hoogenboom, voorzitter, mevrouw mr. C.C. de Rijke-Maas en mr. H.J. Schepen, leden, bijgestaan door M.H.J. Materman, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.

De voorzitter.